

वा० रा०

अनेके वर्णाः तेषां ते जवोदितेष्वंबुधरेषु सुविनष्टकायाः सुतरां नष्टदेहयात्राः ॥ अतएव नष्टान्तप्रायाः ॥ ४४ ॥ चंचतां शोभमानानां चंद्रकिरणानां स्पर्शेन यो हर्षस्तेनोन्मीलितार्णवकाशितास्तारकानक्षत्राणि नेत्रकनीनिकाच यथासा ॥ रागवती रक्तवर्णा अनुरक्ता च अंबरमाकांशं वस्त्रं च ॥ समासोक्तिरलंकारः ॥ कांतकरस्पर्शसुखादर्धोन्मीलितनयनायास्तदुरागवशात् स्वतो विगलितवसनायाः कामुक्यावृत्तांतस्य संध्यायामारोपादिति बोध्यं ॥ ४५ ॥ शशांकोदितेति ॥ उदितशशांकेत्यर्थः ॥ तारागणा

कि० का०

॥ ५९ ॥

अनेकवर्णाः सुविनष्टकायानवोदितेष्वंबुधरेषु नष्टाः ॥ क्षुधादिताघोरविषाविलेभ्यश्चिरोषिताविप्रसरंतिसर्पाः ॥ ४४ ॥ चंचचंद्रकरस्पर्शहर्षोन्मीलिततारका ॥ अहोरागवती संध्याजहातुस्वयमंबरं ॥ ४५ ॥ रात्रिः शशांकोदितसौम्यवक्रातारागणोन्मीलितचारुनेत्रा ॥ ज्योत्स्नांशुकप्रावरणाविभातिनारीवशुक्लांशुकसंवृतांगी ॥ ४६ ॥ विपक्वशालिप्रसवानिभुक्ताप्रहर्षितासारसचारुपंक्तिः ॥ नभःसमाक्रामतिशीघ्रवेगावातावधूताग्रथितेवमाला ॥ ४७ ॥ सुमैकहंसंकुमुदैरुपेतं महान्दस्थं सलिलं विभाति ॥ घनैर्विमुक्तं निशिपूर्णचंद्रंतारागणाकीर्णमिवांतरिक्षं ॥ ४८ ॥ प्रकीर्णहंसाकुलमेखलानां प्रबुद्धपद्मोत्पलमालिनीनां ॥ वाप्युत्तमानामधिकाद्यलक्ष्मीर्वरांगनानामिवभूषितानां ॥ ४९ ॥ वेणुस्वरव्यंजिततूर्यमिश्रः प्रत्यूषकालेनिलसंप्रवृत्तः ॥ संमूर्च्छितोगद्गरगोवृषाणामन्योन्यमापूरयतीवशब्दः ॥ ५० ॥

एवोन्मीलितानि चारुणि नेत्राणि यस्याः सा ॥ ४६ ॥ शालिप्रसवाव्रीहयः मालेव नभः समाक्रामति ॥ ४७ ॥ सुमैकहंसमिति ॥ चंद्रप्रतिबिंबवत् ॥ ४८ ॥ प्रकीर्णहंसा एवाकुलमेखलायासां वाप्युत्तमानां उत्तमवापीनां ॥ ४९ ॥ वेणुस्वररूपेण व्यंजितेन व्यक्तेन तूर्येण वाद्यघोषेण मिश्रः प्रत्यूषकाले प्रातःकाले अनिलेन संप्रवृत्तः तत्संबन्धेन जातः संमूर्च्छितो व्याप्तः ॥ गद्गराणां गिरिगद्गराणां वृषाणां च वनवर्तिनां शब्दोन्त्योन्यमापूरयतीव वर्धयतीव गद्गरगोवृषशब्दात्सा जाल्यात्परस्परवर्धका इत्यर्थः गद्गरगोवृषाणामिति पाठः ॥ ५० ॥

॥ ५९ ॥